

Η ερώτηση που αντιστοιχεί σε αυτήν την απάντηση φαντάζει σχετικά απόλυτη για τις κοσμοθεωρίες και τις γνώμες μου, έτσι θα απαντήσω με τα δεδομένα της προσωπικότητάς μου, προσπαθώντας να καταλήξω σε μια απ' τις επιλογές που αναφέρονται στην ερώτηση. Δεν μπορώ να πω εγγυημένα πως θα είχα τη δύναμη να πράξω παρομοίως, την όρεξη να, αλλά το στάδιο της θεωρίας απέχει αρκετά από αυτό της δράσης. Φαντάζομαι πως από 'κει και μετά έχει να κάνει με ποιον συνάνθρωπό μου –χωρίς να θέλω να κάνω διακρίσεις- κάτω από ποιες συνθήκες, και ουσιαστικά, το γεγονός. Αν τελικά βοηθούσα και εγώ έμπρακτα κάποιον που το είχε ανάγκη, πιστεύω πως θα το έκανα, επειδή αφορούσε κάτι που θα με ευαισθητοποιούσε ιδιαιτέρως, που θα με κινητοποιούσε έντονα και θα με συγκινούσε, ή διότι ένιωθα πραγματικά και ξεχωριστά βαθιά την ανάγκη να εμπλακώ, για να βοηθήσω. Αντίθετα, αν τελικά απέφευγα να λάβω δράση και να ασχοληθώ με το ζήτημα, νομίζω πως θα ήταν επειδή κάτι δε μου το επέτρεπε, είτε η άποψη ενός δικού μου ανθρώπου που με επηρεάζει ιδιαίτερα, είτε ένα κακό προαίσθημα, είτε το ο,τιδήποτε μη προβλεπόμενο που τελικά θα με απέτρεπε ψυχολογικά να φέρω εις πέρας την οποιαδήποτε εμπλοκή.

Ελένη Αντωνοπούλου